

Uwolnienie się od szczegółowych norm etycznych

„New Age” ruch filozoficzny i kulturowy, który pojawił się w latach 60. XX wieku, kładzie nacisk na indywidualne poszukiwanie duchowej ścieżki i rozwoju osobistego, często poprzez różnorodne praktyki medytacyjne i terapeutyczne. Niektóre podejścia w New Age sugerują, że wolność od szczegółowych norm etycznych jest ważna dla osiągnięcia wewnętrznej równowagi i rozwoju duchowego. Jednocześnie inne podejścia zachęcają do szacunku dla innych i dobrowolnego przestrzegania pewnych uniwersalnych wartości moralnych.

Dodatkowej atrakcyjności New Age dodaje i to, że swoich idei nie wiąże tak silnie z normami postępowania, jak to czynią wielkie religie świata. Nie tworzy rozbudowanej etyki. Właściwie formułuje jedną naczelną zasadę: „Chcę być szczęśliwym i pozwalam innym być szczęśliwymi.”[1] Tej normy ogólnej nie odbudowuje się i nie wzmacnia normami bardziej szczegółowymi. Odpowiada to młodemu pokoleniu. Etyka chrześcijańska, a już szczególnie katolicka, wydaje się mu zbyt krępująca. Pragnie się z niej wyzwolić jak z gorsetu, i to w szybkim tempie. Przeżywając swą wolność, odrzuca niemal na oślep wszelkie normy.

New Age jest ruchem, który obejmuje różne podejścia do duchowości i rozwoju osobistego, więc trudno jest jednoznacznie odpowiedzieć na pytanie o to, w jaki sposób New Age podejmuje kwestie etyczne. Wiele osób związanych z New Age promuje pozytywne wartości i idee, takie jak szacunek dla innych, tolerancja i odpowiedzialność za siebie i środowisko. Jednak niektóre praktyki i podejścia związane z New Age mogą być krytykowane ze względu na brak solidnych podstaw naukowych lub etycznych. Ważne jest, aby każdy, kto zainteresowany jest New Age, samodzielnie rozważa, czy dane podejścia i praktyki są zgodne z jego własnymi normami etycznymi i czy przynoszą

pozytywne rezultaty w jego życiu.

Do innych źródeł inspiracji ideologicznych New Age można zaliczyć pozycje, które „wyznawcy” New Age traktują jako swoistą ewangelię. Są to „The Aquarian Gospel Of Jesus the Christ” (Ewangelia Wodnika, Los Angeles 1911) Levia H. Dowlinga oraz Aus der Akasha – Forschung – das fünfte Evangelium (Piąta Ewangelia, Dornach 1985) Rudolfa Steinera. New Age czerpie również z dokonań Georgija Iwanowicza Gurdżijewa (system „czwartej drogi”), Fritjofa Capry (Tao Fizyka, 1972, Punkt zwrotny, 1982, Należć do wszechświata, 1991), Dawida Bohma (Ukryty porządek, 1988), Ruperta Sheldrake (A New Science of Life: The Hypothesis of Formative Causation, 1982), E. F. Schumacher (Małe jest piękne, 1973), Theodor Roszak (The Making of a Counter Culture, 1968, Where the Westland ends, 1973, Person/Planet, 1978).[2]

[1] Za: Leon Dyczewski, Kultura polska w procesie przemian, Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 1995r., s.192.

[2] Adam Zamojski, New Age: filozofia, religia i paranauka, Uniwersytet Śląski, Katowice 2000r., s.66-67, za: Z. Mikołajko, Wodnik i jego dzieci, Gazeta Wyborcza, 1-2 kwietnia 1995r., s.9

Jeżeli potrzebujesz konsultacji przy pisaniu pracy licencjackiej lub magisterskiej, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - pomoc w pisaniu prac w granicach dozwolonych prawem